

ЦАРЬТЪ СПИ

Въ време на своитѣ странствувания често царьтъ влизалъ въ кафенета, въ кръчми, гостилници и бирарии, поржчвалъ си чаша бира, сѣдалъ и подслушвалъ разговоритѣ на народа. Тука той чувалъ и узнавалъ много работи, които никога не би могаль да узнае, ако си седѣше само въ двореца. Никой не обръщаль внимание на него, а разговоритѣ се водѣли свободно и откровенно.

Единъ пжтъ царьтъ, когато си пиелъ бирата въ една кръчма, чулъ, че нѣкакъв чиновникъ вземалъ подкупъ, а единъ сждия не сждѣлъ право. Още на другия день той наредилъ да се провѣри тази работа. Указало се, че оплакванията сж вѣрни. Веднага тѣзи двама чиновници не само били уволнени, но и хвърлени въ затвора.

Понѣкога царьтъ дори се намѣсвалъ и въ улични разправи.

Еднѣжъ той видѣлъ, какъ три голѣми момчета нападнали едно по-малко момче, което вървѣло по улицата заедно съ своята сестричка. Царьтъ се намѣсилъ, разгонилъ момчетата и изпратилъ дветѣ нападнати деца до дома имъ.

Другъ пжтъ пкъ, когато се завръщаль дома си, царьтъ видѣлъ една стара, одърпана баба, която се била спрѣла до самата стена на двореца да продава на табла различни дребулии: огледалца, синци, игли и др. Когато царьтъ миналъ край нея, тя била страшно ядосана и викала:

— Нѣма кой да се грижи за насъ! Царьтъ се затворилъ въ своя дворецъ, седи си въ стаята и си пише, безъ да иска да знае за насъ! Я да дойде да ни види, какъ ние живѣемъ и какъ теглимъ!...

— На кого се сърдишъ, бабо? — попиталъ царьтъ.

— Какъ на кого? На царя! — съ негодувание отговорила старата жена.

— А защо му се сърдишъ, какво зло ти е направилъ той?

— Защо ли? Сърдя му се, защото той е жаденъ за пари и е немилостивъ къмъ насъ! — продължавала да вика бабата. Ти самъ виждашъ, млади момко, каква е нашата търговия: нѣкакви дребулии, които никой не купува, случва се по целъ день да не можемъ да вземемъ и левъ, а трѣбва да плащаме данъкъ. Това право ли е?